מחמין לו חמין בחיטין של תרומה –

They would heat up hot water with T'rumoh wheat

OVERVIEW

The גמרא relates that they would heat up hot water for אבא (who was the kneader of dough in s'רוספות household) using wheat of ממאה as fuel. תוספות discusses for whom this dough was baked.

אומר רבינו תם דלכהנים של בית רבי היו עושין -

The ר"ת says that they were making this dough for the רבי's of s'רבי' household, but not for the ישראלים -

- דלישראל לא שריא¹ לישראל בתרומה שאינה של כילוי כמו עירוב דמערבין לישראל בתרומה דלישראל לא שריא¹ אלא הנאה שאינה של כילוי כמו עירומה ישראל to derive benefit from תרומה, unless it is a which does not destroy the תרומה, like deriving benefit from a עירוב of a ארומה, as the law is that we may make an עירוב for a עירוב - תרומה שוראל - תרומה שוראל בתרומה - תרומה בתרומה - עירוב - תרומה - עירוב -

- אבל הנאה של כילוי כגון להאכיל לבהמתו או להדליק אסור לישראל לשראל לישראל להאכיל לבהמתו לישראל (from תרומה הנאה של כילוי לישראל (from הנאה של כילוי הואtance to feed it to his animal or to ignite it –

תוספות offers a proof for his ruing:

- כדאמרינן 4 בפרק קמא דמסכת עבודה זרה (טו,א) כהן ששכר פרה מישראל בפרק קמא דמסכת עבודה זרה נטו,א) כהנ states; a מסכת ע"ז who rented a cow from a ישראל: the יכהן

לא יאכילנה כרשיני חרומה -

Should not feed it כרשיני תרומה (whether it is תרומה טהורה or תרומה), since the פרה belongs to the ישראל, which is forbidden -

ובמסכת תרומות (פרק י"א משנה י") נמי אמרינן -

And we were also taught in a משנה in מסכת תרומות -

מדליקין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות בשמן של תרומה שנטמא ברשות כהן -

_

 $^{^{1}}$ From אע"פ שרבי וכו' לא חייש which states 'אע"פ שרבי וכו' אע"פ שרבי (i.e. ישראלים) ate from this baked dough. See 'Thinking it over' # 1.

 $^{^2}$ עירובין משנה there is discussing עירובי תחומין (according to תוספות there דו"ד). The אירובין שראל may use תרומה as his עירוב (to allow him to travel a תחום שבת from where he placed his עירוב, since the מרומה is fit to be eaten by a עירוב. The שראל is not using up or destroying this עירוב; eventually it will be eaten by a כהן.

 $^{^{3}}$ Therefore we must conclude that it was baked for the כהנים של בית רבי.

 $^{^4}$ This is a משנה in תרומות פי"א מ"ט.

 $^{^{5}}$ כרשינים are a certain type of vegetable. [We see from this that הנאה של כילוי is אסור by all הרומה, whether טהורה סר

We may kindle with תרומה oil, which became טמאה, in the בתי בתי and בתי and בתי , in the domain of the כהן

פירוש אם יש שם כהן דנר לאחד נר למאה⁶ -

The explanation of 'ברשות כהן' is, if there is a כהך there (in the ביהכנ"ס וביהמ") we may light בשמן של תרומה טמאה since a candle for one (the כהן is a candle for a hundred; otherwise if there is no כהן one may not light since it is a אסור which is הנאה של כילוי as well.

תוספות explains the תורה source of this ruling:

- ורבינו יצחק אומר טעמא משום דדרשינן משמרת תרומותי מה תרומה טהורה וכולי באחק אומר טעמא משום דדרשינן משמרת פסוק explained the reason, because we expound the משמרת of משמרת יערומותי לעומותי 8 , תרומותי etc. -

ומה טהורה דוקא לכהן אף טמאה דוקא לכהן ובטמאה ליכא אלא הדלקה: And just as תרומה מהורה (which needs to be eaten) is only for the use of, so too (the use of) תרומה ממאה is only for the כהן; and the use of תרומה ממאה is only for fuel and that is limited to a כהן, but not to a ישראל. Therefore the food baked from this dough was for the תרומה ממאה cannot derive benefit from the burning.

SUMMARY

A ישראל cannot have הנאה של כילוי from הנאה.

THINKING IT OVER

- 1. How can we reconcile פרש"י, and תוספות? 11
- 2. Based on the ruling of נר לאחד לאחד (can a 'שראל derive benefit from a fire kindled from oil of ערלה (which is אסור בהנאה) if a נכרי lit it for his own needs? 13

¹² See footnote # 6.

⁶ See 'Thinking it over' # 2.

⁸ The word תרומה שמאה is plural, indicating two types of תרומה, which are מהובה and תרומה and they are compared to each other; just as by תרומה שהורה it belongs to the כהן only after it was separated (but not while it is still אותר לכהן it only after it was separated (but not while it is still מותר לכהן וותר לכהן וותר לכהן וותר לכהן הרמה (but not while it is הרמה with the reverse comparison.

 $^{^9}$ However a ישראל may have a של כילוי which is not של כילוי, for instance he may sit (and rest) on a sack of תרומה ממאה.

¹⁰ See footnote # 1.

¹¹ See צל"ח.

 $^{^{13}}$ See שיעורים.